

OCIELENIE (1) *sb n*

L sg ociel(e)niu.

Sł stp brak, Cn s.v. cielna krowa, na ocieleniu, Linde brak.

Urodzenie cielęcia (o krowie): Czemu fiara krowia to iełt mleko oddoione hnet po iey ocieleniu zdrowfze iełt nad inne *GlabGad H5*.

[Wyrażenie przyimkowe: »na ocieleniu« = mająca się wkrótce ocieścić: Naprzód bydła rogatego 4 woły, 5 krów, jedna ocielona i drugie na ocieleniu *InwSzlachKal 1579 nr 36.*]

Cf **OCIELIĆ SIĘ**

DD